

MUAYYEN TEKFİR

Muhammed bin Abdulvehhab

www.TevhidDini.com

Muayyen Tekfir Mufidil müstefid fi kufri tarik'it tevhid

Muhammed ibn Abdulvehhab

MUKADDİME

Hamd alemlerin rabbi Allah'a mahsustur. Ondan yardım diler ve ona istiğfar ederiz. Kötü amellerimizden ve nefislerimizin şerrinden Allah'a sığınırız. O kime hidayet ederse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa ona hidayet edecek yoktur. Şehadet ederiz ki Allah'tan başka ilah yoktur ve ortağıda yoktur. Şehadet ederiz ki Muhammed sav onun kulu ve elçisidir. Onu hidayet ve hak din ile gönderdi ki bütün dinlere üstün gelsin diye. Şahit olarak Allah yeter. Çokça selam ona, ashabına ve ailesine olsun. Bundan sonra;

Şeyh Muhammed ibn Abdulvehhab rahimehullah'ın yazdığı eserlerden biri olan bu risalenin orijinal adı "Mufidil Müstefid fi Kufri Tarikid Tevhid"'dir. Şeyh Allah ona rahmet etsin bu eseri ile kendisini İbn Teymiyye ve İbn Kayyum gibi selefin ve sahabenin yolunu takip ettiği iddiasında olup da apaçık meselelerde şirke düşen insanların tekfirinde duraklayan bir takım ilim iddiasında olup da Allah'ın dinini fikh edememiş insanlara cevap vermiş ve kafalarındaki soru işaretlerini aydınlatmaya çalışmıştır.

Yaşadığımız ülkede insanlar Şeyh'e pek de iyi zanlar beslemeseler dahi onun risalelerinin ve yaşadığı şirk döneminde tekrardan canlandırmış olduğu tevhid anlayışına dair görüşlerinin bu topraklarda da yayılması gerekmektedir ki; onu ajan olarak tanıtan ve onun advetini misyonerlik gibi gösteren batıl ehlinin iftiraları yerle bir olsun ve Şeyh'in davetinin bir ajan hareketi değil şirkin tüm yeryüzüne dağıldığı bir dönemde Allah'ın dinini bidatlardan ve sapıklıklardan ayırmayı gaye edinmiş bir tevhid hareketi olduğunu herkes anlasın.

Günümüzde bu fitnelerden emin olmuş, Şeyh'in rabbani bir alim olduğunu anlamış fakat onun görüşlerinden habersiz olan, arapça bilmemelerinden dolayı onun risalelerine ulaşamayan ve birtakım ilim iddiasında bulunan ancak ne tevhidi ne de onun davetin anlamamış olan insanların batıl anlayışları ile aktardıkları nakillerden onu tanımaya çalışan bir takım insanların var olduğunuda bilmekteyiz. Amacımız Şeyh'in risalelerinin ve yazılarının insanlara ulaştırılması ile davetinin hakikati anlaşılmasıdır ki; her önüne çıkan ve onun kitaplarından bir kısmını okumuş olanların yanlış şekilde tanıttıkları bu rabbani alimin menhecinin apaçık bir şekilde ortaya konmasıdır.

Şeyh bu risaleyi muayyen tekfir gibi bir mesele hakkında yazarak insanların en çok hakkında tartıştıkları bu can alıcı meseleye bir açıklık getirmeye çalışmıştır. Bir takım insanlar tevhid ehline olan düşmanlıklarından dolayı onları tekfirci ve harici gibi hoş olmayan vasıflarla vasıflayarak müslümanları karalamaya ve insanlarla hak arasına perde çekmenin çabasına girişmiş durumdadır. Muayyen tekfir sanki hiç kitaplarda yer etmemiş gibi, yada tekfiri bidatmış gibi, yada tekfir meselesinde Alimlerin hiç görüş belirtmediğini sadece mutlak tefirden bahsettiklerini ve asırlarındaki muayyen şahıslar hakkında hiç konuşmadıklarını iddia ederek insanların hak yoldan saptırmışlardır. İşte Şeyh de bu faydalı bu risalede alimlerin muayyen şahıslar hakkındaki görüşlerini toplayarak bu meselenin alimler katındaki önemi vurgulamaya çalışmıştır. Evet tekfir iki tarafı keskin bir kılıçtır, dikkat edilmesi gerekir ve ilim gerektirir. Ancak insanları bu meseleyi okumaktan sakındırarak kendilerince Allah'a yaklaştıklarını zanneden bu cahiller aslında dinin

Muayyen Tekfir

temelinden insanları sakındırmaktadırlar. Çünkü muayyen tekfir dinin aslıdır. Çünkü muayyen tekfir ilmin anahtarıdır. Peki neden?

Çünkü her müslüman istese de istemese de bu konunun içine dahil olmak zorundadır. Örneğin; icma ile ve apaçık nas ile yahudi ve hristyanların küfrü sabittir. Onların küfründe şüphe etmek dahi küfürdür. Alimler onların küfründe şüphe edenlerin küfründe icmalar nakletmişler. Çünkü nas ile sabittir ki onlar kafirlerdir.

“Kafirler dediler ki; Allah Meryem oğlu İsa mesihtir.”¹

Onlara müslümandır diyen Allah'ı yalancılıkla itham etmiştir ki Allah onların kafir olduklarını söylüyor bu sebepten böyle bir iddia da bulunan kişi kafir olur. Sonuç olarak onları tekfir etmek farzdır. Görüldüğü üzere bir müslüman istese de istemese de muayyen tekfir meselesine girmek zorundadır ki imanı sıhhat bulsun. Bu ayetten de şu anlaşılmış oldu ki müslüman ve kafir sınırlarını çizmeye şeriat bizi mecburi kılmış. Bu yüzdendir ki bu mesele müslümanın ilim talebinde ilk okuması gereken e ölçülerini talim etmesi gereken en önemli mevzudur.

Allah Şeyh'e rahmet etsin ki o bu en önemli meselede bir eser telif ederek insanların bu meseledeki kafalarında var olan şüpheleri gidermiştir.

Hidayet ve ilim önderlerinden Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab'a soruldu; Hureymila ehli irtidad ettikten sonra Uyeyne beldesinde ilim iddiasında bulunan bazıları sustular. O zaman Şeyhe fayda verici bir söz yazmasını istediler.

Rahımehullah dedi ki; Müslim sahihinde Amru İbn Abese'den rivayet etti ve dedi ki; 'Ben cahiliye de idim ve insanlar dalalet üzere zannediyordum. Onlar birşey üzere değildi. Putlara ibadet ediyorlardı. Dedi ki; Mekke'de bir adam duydum. Bazı haberler veriyor. bineğime bindim. Ona gittim. Nebi (s.a.v.) gizleniyordu. Kavmi zulm ediyordu. Yöneldim ve Mekke'ye gittim. Ona dedim ki; 'Sen kimsin? Dedi ki; 'Nebiyim'. Dedim ki; 'Nebi ne?' dedi ki; 'Beni Allah gönderdi' dedim ki; ' Ne ile gönderdi' dedi ki; 'Silai rahim ile putları kırmakla ve Allahı birleyerek ona hiçbirşeyi ortak koşmamakla gönderdi. Dedim ki; 'Kim var seninle?'Dedi ki;'Hür ile köle'. Dedi ki; 'O gün onunla Ebu bekir ve Bilal vardı ona iman eden. Dedim ki; ben sana tabiyim. dedi ki; 'Bugün sen bana güç yetiremezsin. benim ve insanların halini görüyorsun. ailene dön. Benim açık davetimi duyarsan bana gel.' Aileme gittim. Nebi Medine'ye gitti. bende ailemleymdim. haberleri bekliyordum. Medine'ye giden insanlara sordum. Ta ki ehli yesrib ve Medine'den biri geldi. dedim ki; ' Bu adam ne yapıyor?' dediler ki;'İnsanlar ona koşuyorlar' kavmi öldürmek istedi ama başaramadı. Medine'ye gittim ve girdim. Dedim ki;'Ey Allahın resulü beni tanıdın mı?' dedi ki;'Evet. Sen Mekke'de benimle karşılaşmıştın.' Dedi ki;'tabi' dedi ki; 'Ey Allahın Nebisi benim bilmediğim Allahın sana öğrettiğinden bana öğret. bana namazdan haber verdi. Dedi ki; ' Sabah namaz kıl güneş doğana kadar namazı bırak ta ki yükselene kadar. Ta ki yükselene kadar. Çünkü o doğarken şeytanın boynuzlarında yükselir. o gün kafirler secde ediyorlardı ona. Sonra namaz kıl hazır bir sahittir ta ki bir mızraktan az oluncaya kadar gölge. sonra namazı bırak çünkü o vakit cehennem tutuşturulur. Eğer batıdan doğuya meylederse, namaz kıl. Sen ıkındı kılana kadar namaz sana şahittir ve hazırdır. Sonra namazı bırak takı güneş batana kadar. Çünkü o zaman şeytanın boynuzlarında batar çünkü o sırada kafirler secde ederler.'

Ebul Abbas dedi ki; 'Nebi sav güneş doğarken ve batarken şeytanın boynuzlarında yükselmesi illetine bağlayarak namazdan nehyetmiştir. O gün kafirler ona secde ediyorlardı. malumdur ki mümin Allah'tan başkasına secdeyi kast etmez. ve insanların çoğu günesin batarken ve doğarken şeytanın boynuzlarında doğup battığını bilmiyorlar. Sonra Allah resulü sav kafirlere benzeme babından nehyetti.

¹ Maide 76

Nefsine nasihat eden mümin iyi düşün bu hadisteki ibretleri. Allah (c.c.) peygamberlerin ve tabilerinin haberlerini bize anlatıyor ki sonradan gelen ibret alsın ve halini onların hali ile kıyaslasın. Kafirlerin ve münafıkların kissalarını onların telbislerinden sakınmak için anlatıyor.

Bu kissadan alınan ibret ise bu cahil arabinin kendisine Mekke’de bir adamın insanlara din konusunda muhalefet edip konuşuyor dendiğinde içindeki din ve hayır sevgisinden dolayı sabredemeyip bineğine binmesi ve ondakileri öğrenmek için oraya gitmesidir. Bu ise Allah’ın şu sözünün tefsiridir.

“Allah onlarda bir hayır görse işittirirdi. İşittirse bile onlar yüz çevirirlerdi.”

‘Eğer Allah onlarda hayır görse idi’ yani dini talim konusunda hırs, ‘işittirirdi’ yani onlara anlamayı nasip ederdi. Bu da şuna delalet eder ki bugün insanların çoğunun dinden bir şey anlamamalarının sebebi, Allah’ın onların kalplerindeki dini talim hırsını olmamasını bilmesindedir.

Bu bize açıklıyor ki; insanın yaratılmışların en şerlilerinden olmasının en büyük sebebi dini talim hırsının olmamasıdır. Öyleyse bu cahili Arabi istenileni talep ediyorsa bundan sonra resullere tabi olduğunu söyleyenin ne özrü vardır. Öyle ki ona ulaşan ulaşmış ve yanında ilmi ona arz edenler varken o başını kaldırıp bakmamıştır. Ta ki hazır olsa işitse bile böyledir. Tıpkı Allah (c.c.) dediği gibi; “ Rablerinden onlara anlatılan bir zikir gelmeye dursun onlar ancak işitirler ve onlar oynarlar. Kalpleri oyun içindedir.”

Gene bu kissadan alınan ibretlerdendir ki; Nebi (sav) beni Allah gönderdi dediğinde ne ile gönderdi diye sordu. Dedi ki; ‘şu ve şununla’ ve ona risaletin özü ve nebevi davet olan, Allah’ı ibadette birlemek ona ortak koşmamak ve putları kırmak olduğunu belirtti.

Malumdur ki onların kırılması ancak şiddetli bir düşmanlık ve kılıçla tecridleme ile olur. Risaletin özünü yani kaymağını iyi düşün....

Gene bu kissadan alınan ibretlerdendir ki; tevhidden muradın anlaşılmasıdır. Bunun büyük ve de garip bir iş olduğunun anlaşılmasıdır. Bunun için dedi ki; ‘Seninle beraber kim var?’ ona cevaben ‘Bir hür ve bir köle’ dedi. Bu cevap ile bütün alimlerin, kulların ve yöneticilerin genelinin ona muhalif olduklarını ve tabi olmadıklarını belirterek sadece bir erkek tabisi olduğunu belirtti. Buda en açık delildir ki; hak en azınlıkların azında, batıl ise yeryüzünün tamamını doldurmaktadır.

Fudayl İbn İyad ne kadar da isabetli söylemiş; ‘Hakkı kabul edenlerin azlığı seni haktan ürkütmesin. Helak olanların çokluğu da seni batıla sevk etmesin.’ Ve bundan daha da güzeli Allah’ın şu sözüdür;

“ İblisin onlar hakkındaki zannı doğru çıktı. Müminlerden bir fırka hariç hepsi ona tabi oldular.”

Buhari ve Müslim’in sahihlerinde rivayet ettikleri her bin kişiden 999’unun cehenneme, birisinin ise cennete gireceğini belirtilen hadisi sahabe duyduğunda ağladıkları vakit Nebi (sav) dedi ki ;“ Şüphesiz bu nübüvvetteki hal değildir. Ancak cahili yeden öncesindeki haldir. Bu cahili ehlindeki sayıdır. Eğer bu sayı tamamlanırsa bu ümmetin münafıklarından tamamlanacaktır.” Tirmizi hadis için hasen sahihtir dedi. Eğer insan bu hadiste İslam’ın nasıl başladığını düşünürse ve resule o gün tabi olanları düşünürse,sonrada şu hadisle birleştirirse iş onun için açıklığa kavuşmuş olacaktır. Müslim’in rivayet etmiş olduğu sahih bir hadiste Nebi (sav) dedi ki; “İslam garip başladı, başladığı gibi garipliğe dönecektir.” Eğer Allah hidayet ederde doğruyu gösterirse firavunun, “Bizden önceki nesiller ne olacak” ile kureyşlilerin “ biz bizden önce böyle duymadık” hüccetleri boşa çıkmış olacaktır.

Ebul Abbas ‘İktidas sıratı mustakim’ adlı kitabında Allah’ın şu sözü hakkında dedi ki; “ ‘Allah’tan başkasının adına kesilenler’ ayet zahirdir. Allah adına kesilirken telafuz edilse de edilmese de birdir. Bu haram bir hristyanın et keserken İsa Mesih adına kestiğinden daha zahirdir. Tıpkı bizim Allah’a yaklaşmak için kestiğimizizin, et için kestiğimizizden üstün olduğu gibi. Biz onları

Muayyen Tekfir

Allah'ın adı ile keseriz. Namaz ve kurban, işlere başlamadan önce onun adıyla ondan yarım dilemekten daha önemli ve daha yücedir. Allah'tan başkasına ibadet de ondan başkasından yardım dilemekten daha büyüktür. Eğer Allah'tan başkasına yaklaşmak için kestiği nasıl ona haramsa; gene müşrikin Allah'ın adını ansa dahi; tıpkı bu ümmetin münafıklarından bir kesimin yaptığı gibi, bu mürtetlerin kestikleri her halde mubah değildir. Fakat kesimde iki mani birleşmektedir. Mekke ve diğer yerlerde yapıldığı gibi cinler için kurban kesilmekte.” ____ Şeyhin sözü burada bitti.

İşte bu bazı Allah'ın düşmanlarının o muayyen tekfir etmemiştir diyerek kendilerini ona nispet ettikleri kişi. İyi bak ki bu ümmetten Allah'tan başkasına kesenlerin tekfirine irşat etsin.² Ve münafıklığı nasıl mürtedlik olarak isimlendirdiğine bir bak. Bu tekfir muayyenedir çünkü bir şeyin haramlığına muayyen bir şey olmadan hükmedilmez.

Gene zikredilen kitapta dedi ki: “ Tağutların büyükleri onlar ki şiddetli bir şekilde insanların yolculuk yaptıkları Lat, Uzza ve Menattır. Her biri Arapların bir şehrinindi. Lat Taif ehlinindi. Zikrettiler ki aslen o hacılara kavut ufalayan bir salih idi. Öldüğü zaman gelip kabrinde durdular. (ibadet ettiler) Uzza ise Mekke ehlinindi. Arafat'a yakın bir yerdeydi. Orada bir ağaç vardı orada kurban kese dua ederlerdi. Menat ise Medine ehlinindi. Sahil bölgesinde örnek alınan yoluna uyulan biriydi.

Kim Mekkeli müşriklerin ibadetlerinin nasıl olduğunu bilirse, Allah'ın zemmettiği şirki ve çeşitlerini anlamış olur. Ta ki kuranın yorumunu anlamış olur. Ezrai ve alimlerin gene zikrettikleri bilgilere, Nebi (sav) hakkındaki Arapların halleri hakkındaki haberlere ve Nebi (sav) siretine bakabilir.

Müşriklerin silahlarını astıkları bir ağaç vardı. Ona Zatu envat denilirdi. İnsanlardan bazıları dediler ki; “Ey Allah'ın resulü bize de onların Zatu envatı gibi bir ağaç kılsan.” Dedi ki; “Allahu ekber! Bu sizden öncekilerin yoluna uyacağınız sünnettir.” Nebi (sav) sadece onların silahlarını ağaca asaraktan kafirlere benzemelerini inkar etti. Öyleyse bi aynihi onların şirkine benzemek nasıl olur. Sonra şöyle dedi; “Gene Şam da bu mekanlardan sayılı bazıları mevcut. Mesela kufe mescidi denen mescid ki orada birçok timsal bulunmakta. Aynı şekilde Ali İbn ebi Talib'in putu bulunmaktadır. Allah onu yok etti. Bu mekanlar birçok mekanda bulunmaktadır. Gene hicazda böyle yerler bulunmaktadır”. Sonra kabirlerin yanında namaz kılmaktan nehyeden hadislerden uzunca bahsetti. Ve dedi ki; “ İmam şafii , Ahmed, Malik ve ashabi, Ebu Bekir Esrem ve başkaları nehyin illetinin şirke götürmesi olduğunu söylediler. Allah (c.c.) dedi ki; “Dediler ki ilahlarınızı bırakmayın Veddi, Suvayı, Yegusu ve Nasrayı bırakmayın.” İbn Abbas ve seleften başkaları bu isimlerin Nuh kavminin salih insanları olduğunu zikrettiler. Sonra timsallerini yaptılar. Uzun zaman sonrada onlara ibadet ettiler. Buhari bunu sahihinde Taberi gibilerde tefsirlerinde rivayet ettiler.

Enbiyaların kabirlerini mescid edinenlere lanet etmesi bu illetin sıhhatini açıklıyor. Malumdur ki enbiyaların kabirleri necis sayılmaz. Kendi nefsi için Nebi (sav) dedi ki; “Allah'ım kabrimi ibadet edilen put kılma.” Anlaşıldı ki bu nehiy tıpkı güneş doğarken ve batarken namaz kılmakta ki gibi kötülüğün önünün alınması için yapılan bir nehiydir. Ta ki bazı saatlerde sadece Allah için namaz kılınsın. Ve sadece ona dua edilsin. Ta ki olurda bu saatlerde onların namazı ve dualarına benzer diye böyle bir nehiy gelmiştir.

² Bugün kendilerini Şeyhe nispet eden ve kendilerinin selef menheci üzere olduklarını iddia eden bazı muasır Şeyhler ne kadarda bu rabbani aliimin yolundan uzaklar. ‘Bidatçı tekfircilere reddiye’ adı altında çıkarılan kitabın sahibi olan mısırlı Seyh Ahmed Ferid’e bir telefon görüşmesinde ‘Ya Şeyh bir adama Allah'tan başkasına kurban kesiyor bunun hükmü nedir?’ diye sorulduğunda, lafı geveleyerek cahil olduklarını bilmediklerini iddia ederek onların Müslüman olduklarını belirtiyor. Nerede İbn Teymiyye nerede onun yolunda gittiğini iddia eden sizler. Ben kıyamet günü hesabımı vereceğim bir şahitlikle şahadet ederim ki İbn Teymiyye sizin bu görüşlerinizden, siz ondan berisinizdir.(Mütercim)

Bu iki iş karışabilir. Çünkü insanlardan bazıları güneşe, yıldızlara ve diğerlerine secdede ve duada bulunurlar yada diğer ibadet çeşitlerinde. Bu şirkin en büyük sebeplerindendir ki öncekilerden ve sonrakilerden birçoğu bununla sapmıştır. Ta ki kendilerini İslam'a nispet edenlere de sıçradı. Bazı meşhurlar bazı tasnifler bile yaptılar müşriklerin bu mezhebi için. Ebi Maşer Belehi gibileri. Sabit Bin Kurre ve benzeri gibi şirke girip tağuta cipte iman ederek kendilerini kitaba nispet edenlerden bazıları gibi. Allah'ın şu sözünde buyurduğu gibi; "Kendilerine kitaptan pay verilenleri görmedin mi ? Onlar cipte ve tağuta iman etmişler." Şeyhin sözü bitti.

Allah sana rahmet etsin şu imamın sözüne bak. O ki Allah'ın bazılarının kalbine muayyen tekfirsizliği attığı ve kendilerini ona nispet ettikleri imam. Nasılda Fahr Razi gibi şafilere büyüklerinden bir imamı, Ebi Maşer gibi meşhur tasnifleri olanları zikrederek onların İslam'dan irtidat ettiklerini belirtti. Şeyh Fahr Razi'yi kelamcılara reddiyesinde zikretti.

Burada zikredilen tasnifini belirterek dedi ki ; "Bu Müslümanların ittifak ettiği sarı ve açık bir riddettir." Şeyhin bu sözü gelecek inşallah.

Gene iyi düşün Lat, Uzza ve Menatla ilgili müşrikleri yaptıkları ile demeçtekini biaynihi kılmasını Zatu envat hadisi hakkındaki sözünü ve diğerlerini.

Bu sözü sadece ağaç edinmedeki benzerliklerinden dolayıdır. Eğer bu şirkin aynısı bizatihi olursa nasıl olur? Bu sözden sonra kalbinde hastalık olanın bu imamla alakalı bu meselede başka bir sözü getirebilir mi?

Onun gibilerin kalplerindeki hastalığı delil aldıkları Şeyhin sözünü burada zikredeceğim dedi ki; İbn Teymiyye (r.a.): " Ben insanları muayyen tekfir, tefsîğ³ ve tebdiden⁴ en çok nehyedenlerdenim. Ancak eğer o muhalife risalet hücceti kaim olmuş ise bazen kafir bazen fasık bazen asi olur." Sözü bitti.

İşte bu sözün sıfatıdır. Şeyhin tıpkı diğer muayyen tekfirsizliğe delalet eden sözlerde durduğumuz sözlerindedir. Ancak eğer sorunlar izah edildiyse işte burada tekfirde tevakkuftan kasıt şudur ki hüccetin ona ulaşmamış olmasıdır. Ancak ona hüküm ulaşmışsa bu meselede o kişinin tekfir tefsîği ve masiyet sahibi olarak isimlendirilmesi gerekir.

Allah ondan razı olsun onun söylediği bu söz zahir olmayan meselelerdir. Kelamcılara yazdığı reddiyede bazı imamlarının Riddet ettiklerinden çokça bahseder ve der ki; " Bu gizli olan meseleler hakkındaki sözlerdir. Denilir ki hata etmiş sapmıştır. Ona hüccet ikame edildiğinde terk ederse kafir olur. Fakat bizim bahsettiğimiz Müslümanların genelinin ve özelinin bildiği, resulün (s.a.v.) onunla gönderildiği ve muhalefet edenin kafir olacağı meselelerdir. Mesela Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmadan tevhit üzere ona ibadet etmek ve Allah'ın dışında, gerek meleklerden gerek Nebilerden herhangisine veya başkalarına ibadeti nefyetmek gibi. Bunlar İslam'ın en zahir şiarlarıdır. Tıpkı beş vakit namaza icabet etmek ve onu tazim etmek gibi. Yada kötülüklerin haram kılınması faizini içkinin ve kumarın haram kılınması gibi. Daha sonra göreceksin onların çoğu bu küfürlere düşmüşlerdir. Ve bununla mürted olmuşlardır.

Bundan daha açık bir ifade ile Ebu Abdullah Razi gibi (Fahruzrazi) müşriklerin dininde tasnif yapanlar gibi". Dedi ki; " Bu Müslümanların ittifakı ile açık bir riddettir."

Bunu ve Allah'ın düşmanlarının zikrettiği şüphenin tafsilatını iyi düşün. Fakat Allah kime fitne dilerse Allah'tan başka ona malik olan yoktur.

Bizim itikat ettiğimiz ve din edindiğimiz budur ki; Allah'tan bizi bunda sebat ettirmesini diliyorum. Eğer o karıştırdıysa da bundan daha önemli ve yüce bir mesele var ki; eğer Müslüman kendisine hüccet ulaştıktan sonra şirk koşarsa yada bunu muvahhidlerden daha faziletli sayıyor

³ Fısk ile itham

⁴ Bidatçılıkla itham

Muayyen Tekfir

yada kendini hak üzere zannediyor, yada bunun dışında Allah ve rasülünün açıkça beyan ettiği alimlerin açıkladığı açık küfürlerde bulunursa Ben bize Allah'tan ve rasulünden gelene iman ediyor ve onu her ne karıştırırsa karıştırırsın onu tekfirine inanıyorum.

Biz bu meselede muhalefet eden alimlerden bir alim dahi bilmiyoruz. Şüphesiz Firavun'un yada kureşin zorluktan kurtulmak için hüccetleri vardı. " Önceki asırların durumu ne olacak? " " Biz başka milletlerden böyle duymadık."

Şeyhülislam Risaletüssiniyyede hariciler hakkındaki hadisi, onların dinden çıkışı ve savaşmayı emreden hadisi zikretti ve dediği; Eğer Nebi (s.a.v.) ve halifeleri döneminde kendilerini İslam'a nispet edip büyük ibadetlerde bulunanlarla savaşmayı emrettiyse, aynı şekilde de bu zamanda farklı sebeplerden dolayı kendilerini İslam'a nispet edenler dinden çıkabilirler. Mesela Allah'ın kitabında zemmettiyi aşırılıkla olur ki şöyle dedi

"Dininizde haksız yere aşırı gitmeyin"

Ali Bin Ebi Talip rafizilerden aşırılarını yaktırdı.Şehrin kapılarında ateşten hendek kazılmasını ve oraya atılmalarını emretti. Fakat İbn Abbas yakılmadan kılıçla öldürülmeleri görüşündeydi. Ekseri ulemanın görüşü de budur. Bu kıssa alimler katında bilinen bir kıssadır.

Aynı şekilde bazı Şeyhlerde aşırı gitmekle de dinden çıkabilir. Bilakis Ali Bin Ebi Talip ve nesli hakkında aşırı gidildiği gibi. Her kim bir Nebi hakkında, veya Salih bir adam hakkında aşırı giderse uluhiyetten bir parça verirse oda şunun gibi, Ey seyyidim; bana yardım et yada yetiş yada rızık ver yada beniz zorla veya ben senin gücündeyim kudretindeyim derse bu ve bunlara benzer şirk ve sapıklık olan sözleri söylerse tövbeye çağırılır tövbe etmezse öldürülür.

Şüphesiz Allah tevhid üzere yalnızca ona ibadet edilsin diye resuller göndermiş kitaplar indirmiştir. Onlar ki Mesihî, melekleri veya putları onların yaratıcı olduklarına, rızık veren olduklarına ve yağmur yağdırıp nebat bitiren olduklarına itikat etmeden onları Allah'tan başka ilahlar kılarak, onlar, kabirlerine veya resimlerine ibadet ettiler ve dediler ki " Biz onlara ibadet etmiyoruz Allah'a yaklaştırsınlar istiyoruz." "Dediler ki bunlar bizim Allah katında ki şefaathçilerimizdir.

Allah (c.c) insanları benden başkasına dua emekten yardım dilemekten nehyetmek için resuller göndermiştir.

"O ondan başka yalvardıklarınız bir sıkıntıyı sizden def etmeye güç yetiremezler."

Seleften bazıları dedikleri bazı kavimler Üzeyr'e mesihe ve meleklerle dua ederlerdi. Sonra dediler ki; "Allah'a birşeyi ortak koşmadan tevhit ile ibadet dinin aslıdır. Öyle ki Allah bunun için resüller göndermiş kitaplar indirmiştir. "Biz her ümmete tağuttan sakının Allah'a ibadet edin diye br peygamber gönderdik."

" Senden önce hiçbir resul göndermeyelim ki biz oan şunu vahyettik. Benden başka ilah yoktur yalnız bana kulluk edin."

Nebi (s.a.v.) tevhidi yaşıyor ve ümmete öğretiyordu. Biri ona dedi ki; " sen ve Allah dilersen. Dedi ki; " beni Allah'a ortak mı kıldın? Bilakis eğer Allah tek dilerse ." Ondan başkası adına yemin etmeyi nehyetti. " Kim Allah'tan başkası adına yemin ederse küfretmiştir veya ortak koşmuştur." Ölüm hastalığında dedi ki; " Allah Yahudi ve Hıristiyanlara lanet etsin. Onlar peygamberlerinin mescitlerini kabir edindiler." Onların yaptıklarından sakındırdı.

"Dedi ki; Allah'ım kabri ibadet edilen put kılma " Kabrimi bayram yeri, evlerinizi de kabirlere dinmeyin. Nerede olursanız olun bana salat edin, bana salatınız ulaşır."

Bu yüzden bütün İslam alimleri ittifak etti ki mescitlere bina edinmek, orada namaz kılmak meşru değildir. Bu putların kullarının sapmalarının en büyük sebebi olan kabirleri tazim etmektir.

Bunun için alimler ittifak ettiler ki; her kim Nebi sav'a selam verirse kabrinin yanında ona dokunmaz ve onu öpmez. Şüphesiz o Allah'ın evinin rükünlerine benzememesi için ki mahlukun

evinin yaratanın evine benzememesi içindir. İşte bütün hepsi dinin aslı olan, Allah'ın resullerini gönderdiği gerçek olan tevhidin hakikatidir. Allah ameli ancak tevhid sahibinden kabul ediyor. "Şüphesiz Allah kendisine şirk koşulmasını affetmez bundan gayrısını da dilediğine affeder." Bunun için tevhid kelimesi en yüce ve en faziletli sözdür. Kurandaki en büyük ayetlerden biride ayet el kursidir. "Allah'tan başka ilah yoktur. O hay ve kayyumdur." ve Nebi sav dedi ki; "Kimin son sözü dünyada lailaheillAllah olursa cennete girer." İlah kalplerin ona bağlandığıdır. Ona ibadet ettiği ondan yardım dilediği dilemek, korkmak ve yüceltmektir. ___Şeyhin sözü burada bitti.

Sözün başını ve sonunu iyi düşün. Nebiye veya veliye dua eden hakkında ki sözünü iyi düşün. Ey seyyidim falan yardım et gibi sözler sarf edenler tövbeye çağırılırlar, eğer tövbe etmezlerse öldürülürler. Bu ancak muayyende olur. Allah yardım edendir. Lat, Uzza ve Menat hakkındaki sözünü ve ondan sonra zikretmiş olduğu sözü iyi düşünürsen mesele senin içinde açığa çıkmış olacaktır.

İbn kayyum menazil de tövbe babında dedi ki; "şirk ise iki çeşittir. Büyük şirk ve küçük şirk. Büyük şirk tövbesiz affedilmez asla. O şirk ki Allah'tan başka ortaklar edinip onları Allah'ı sever gibi sevmektir. Bilakis onların çoğu Allah'tan daha fazla onları severler. İbadet ettikleri Şeyhlerinin yanlışlıkları anlatıldığında Allah'a kusurların izafe edildiği anlatımlardan daha fazla kızarlar. Biz ve bizden başkaları buna açıkça şahit olmuşlardır.

İşte bu ilahları farklıda olsa müşriklerin kalplerinin ortak mirasıdır. Onların ilahları taştan, diğerlerinden yada bazen bir beşerden ibarettir. Allah c.c. bunların en akılsızların anlatarak dedi ki; "Ondan başkasını veli edindiler ve dediler ki biz onlara ibadet etmiyoruz ancak Allah'a yaklaştırsınlar istiyoruz."

Bu Allah'tan başkasını veli edinip de onu Allah'a yaklaştıracığını sananların halidir. Bundan uzak durandan daha izzetlisi yoktur. Bilakis şirkî inkar edene düşmanlık yapmayandan daha izzetlisi yoktur. Bu ve bunların seleflerinin kalbinde var olan şey o ortaklarının Allah katında şefaathçi sayılmalarıdır.İşte bu şirkî ta kendisidir. Allah kitabında bunu inkar edip iptal etmiştir. Haber verdi ki; şefaatin tamamı Allah'ındır. Sonra Şeyh (İbn kayyum) bu büyük şirkî takririnde uzun tafsilatlarda bulundu.

Fakat onun şu sözünü düşün; "Bundan uzak durandan daha izzetlisi yoktur. Bilakis şirkî inkar edene düşmanlık yapmayandan daha izzetlisi yoktur." Böylece sana beyan oluyor ki sapıkların delil edindikleri şüphenin batıllığı. Ve batıl ehli ikinci fasılda Şeyhin sözünün onların lehine delalet ettiğini zannettiler. İnşallah takriri gelecek.

Bu birinci faslın sonunda büyük şirkîten bahsederken Sebe suresindeki ayetten bahsetti ve dedi ki; "Deki o Allah'tan başka zannettiklerinizi çağırın" ta şu sözüne kadar "Ancak kime izin verilirse" bu ayet hakkında konuştu ve dedi ki; "kuran bunun misalleri ile doludur. Fakat insanların çoğu bunun hangi vakıa altına girdiğinin şuurunda değillerdir. Boş kalan bir kavmin cezalandırılmayacağını zannettiler. Bu kişinin kalbi ile Kuran'ın anlaşılması arasına giren farktır. Tıpkı Ömer İbn hattab r.a dediği gibi ; " Cahiliyeyi bilmeyenler İslam'a girdiklerinde İslam'ın halkaları teker teker kopar. "

İşte bu o şirkîtir ki; Allah'ın kitabında yaparı ayıpladığı ve kınadığı bilinmeyen şirkîtir. O eğer bunu bilmez ise cahiliye ehlinin şirkîlerinden haberdar olmazsa islamın kulpları kopmaya başlar maruf kötü olur. Münker maruf olur. Bidat sünnet sayılır. Sünnet bidat sayılır. Samimi iman sahibi mümin tekfir edilir. Tevhid soyutlanır. Resule tabi olmaktan soyutlanarak hevalara ve bidatlara dalınır. Her kimin basireti varsa kalbi hala diri ise bunu apaçık görebilir. Allah yardım edendir.

Muayyen Tekfir

Küçük şirk ise şudur ki; rıyanın bulaşması, Allah'tan başkası adına yemin etmek, söz senden ve Allah'tandır. Benim için sadece sen ve Allah, ben sana ve Allah'a tevekkül ettim ve eğer sen olmasaydın gibi sözler söyleyenin kastına ve haline göre büyük küfür olabilir.

Sonra Şeyh rahimehullah (İbn kayyum) dedi ki büyük ve küçük şirki zikrettikten sonra; “gene bu şirkin çeşitlerindedir ki; müridin Şeyhine secde etmesi ve Şeyhinden tövbe alması bunlar büyük şirklerdir. Gene onun çeşitlerinden biride Allah'tan başkasına kurban kesmek, ondan başkasına tevekkül etmek, ondan başkası için amel etmek, ondan başkasına uymak, boyun eğmek, ona karşı zelil olmak yada ondan başkasından rızık istemek, yada Allah'ın nimetini ondan başkasına izafe etmek yada ölüden bazı şeyleri talep etmek, onlardan yardım dilemek onlara teveccüh etmek işte bunlar alemdeki şirkin aslıdır. Şüphesiz ölü'nün ameli kesilmiştir. O kendi nefesine ne yarar yada zarar sağlamaya malik değildir ki yardım istenilen isteyenden daha faziletli olmasına rağmen. Yada ondan Allah katında şefaathçi olmasını istemesi ki bu en büyük cehalettir. Şefaath eden de edilen de onun yanındadır. Allah'ın izni olmadan kimse onun katında şefaathçi olamaz. Onun izninin olması tevhidin kemalindedir. Bu müşrik izni men etmesi sebebi ile şirke düştü. Bilakis ölü duaya muhtaçtır. Nebi sav kabirleri ziyaret ettiğinizde Müslüman ölülere rahmet dileyin onlar için bağışlanma ve afiyet dileyin diye vasiyet etmiştir. Tam müşriklerinin yaptığının tersine. Onlar kabirleri oralara ibadet için ziyaret ederler. Onların kabirlerini ibadet edilen putlar edinirler. Bunlar mabuda şirk ile onun dinini değiştirmeyi topladılar. Ölülerin noksanlıklarını belirttiklerine nispet ederek tevhid ehline düşmanlık yaptılar. Halbuki onlar yaratıcıya şirk ile eksiklik nispet ettiler. Onun mümin evliya kulları onları kötüledi ve onlara düşmanlık yaptı. Ortak koşanların bu eksiklik izafesindeki gayesini anlattılar. Öyle zannettiler ki; onlardan bununla razı olunacak. Yada bununla emrolundular sandılar. Bunlar resullerin her zamanda ve mekanda düşmanları idiler. Onlardan icabet edenlerde fazla olmadı.

İbrahim as ne de güzel söylemiş; “ Beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan koru. Şüphesiz onlar insanlardan çoğunu saptırdılar.” Bu büyük şirkten ancak tevhid ile soyutlanan ve müşriklere Allah için düşmanlık yapıp, onlardan nefret ederek Allah'a yaklaşıp başkası kurtulamamıştır.” Şeyhin sözü burada bitti.

Burada muradımız bazı kendini Şeyhe nispet eden sapıkların bu sözlerinin küçük şirk hakkında olduğunu iddia etmeleri ve şüphe olarak Şeyhin birinci fasılda zikrettiğinin ikinci fasılda ki küçük şirk olduğunu belirtmişlerdir. Allah sana rahmet etsin sen birinci ve ikinci fasıldaki sözlerini baştan sona kadar açık bir şekilde gördün. Bunun hiç tevil gibi bir ihtimali dahi söz konusu değil. Bu birçok yünden böyledir. Çünkü ölülere dua etmek, onlara kurban kesmek ve Allah katında onlardan şefaath dilemek Allah'ın peygamberini nehyetmesi için, ondan tövbe etmeyi tekfir edip, ona düşmanlık yaparak savaşmayı emretmesi için gönderdiği büyük şirk budur. Onun şu sözü daha da açıkça ifade ediyor: “Bu büyük şirkten ancak tevhid ile soyutlanan ve müşriklere Allah için düşmanlık yapıp, onlardan nefret ederek Allah'a yaklaşıp başkası kurtulamamıştır.” Bu beyandan sonra başka bir beyan var mıdır ki ancak bundan sonra inat vardır ki oda sapıklıktır.

Fakat Şeyhin şu sözünü gözden bir daha geçir; “Bu büyük şirkten ancak tevhid ile soyutlanan ve müşriklere Allah için düşmanlık yapıp, onlardan nefret ederek Allah'a yaklaşıp başkası kurtulamamıştır.” İyi düşün İslam, ancak şirk ehline karşı düşmanlık yapmasalar da düşmanlık yapmaktır. O şirki işlemese dahi onlardandır eğer böyle yapmazsa.

Şeyh Takiyyuddin ibn Teymiyye bunun için şuna kanaat etti ve dedi ki ; “ Ali bin Ebi Talibe kim dua ederse kafirdir, kimde onun küfründe şüphe ederse oda kafirdir.” Eğer ona olan kini düşmanlığı ile beraber şüphesinden dolayı hali böyle ise; onun Müslüman olduğunu itikat edip ona düşmanlık yapmanın hali nasıldır. Onu sevenin, onla ve yoluyla cidal etmeyeninin hali nasıl

olur. Onu özürlü sayıp ben ticarete güç yetiremem rızık talep edemem böyle yaparsam diyenin hali nasıl olur. Allah c.c. dedi ki; “ Dediler ki eğer biz seninle yol tutarsak yurdumuzdan çıkarılırız.” Eğer Allah ehli ve malı için korkup müşriklere düşmanlıktan ve tevhid ile amel etmekten geri duranlar hakkında böyle söylüyor ise ticaretinin tahsili için böyle yapan hakkında ne der. Fakat tıpkı Ömer r.a. sözünde geçtiği gibi cahiliyeyi bilmeyenler İslamı yaşamaya başladıklarında kuranın manasını bilmezler ve bu az önceki sözü söyleyenlerden daha şerli ve fasiddir.

Bununla beraber izhar etmeye çalıştığımız nifakın sahipleri itikat ediyorlar ki tevhid ehli, saptıran sapıklardır. Ve putlara tapanlar ise daha hak ve doğru yoldadırlar. Tıpkı onların imamlarından birinin bu elinizdeki yazıdan önce gelen risalede dediği gibi; “ Sizinle benim aramda bu şehirlerin halkları var. Onlar hayır üzereler ve insanlar için çıkarılmış hayırlı insanlar ve şöyleler böyleler dedi. Eğer onları tahakum edilmesini isterseniz onları insanlar için çıkarılmış hayırlı ümmet olarak vasıflandırmak lazım... Söz söyleyenlerin en güzel sözlüsü ne dedi;

“ Onlar zor işin içindeyken onlara hak geldi de onlar o hakkı yalanladılar.”

Allah nefsine bakıp tefekkür ederek Nebi sav Allah katından getirdiğine bakarak Allah’a ortak koşanlara yakın veya uzakta olsalar düşmanlık yapmayı onları tekfir etmeyi ve din tamamen Allah’ın oluncaya kadar onlarla savaşmayı kabul edene rahmet etsin. Ve İslam iddiasında bulunmasına rağmen Muhammed sav’ın şirk koşan hakkında nasıl hükmettiğini bilene.gene aynı şekilde hulefau raşidinin nasıl hükmettiğini bilene. Ali bin Ebi talip ve başkaları put ehlini ve diğerlerini ateşle yaktı onlar ki İslam’a girmediler. Muvaffak kılan Allah tır.

Ebul Abbas İbn Teymiyye kelimacılara yazdığı reddiyede onların imamlarının durumlarını açıklarken dedi ki; “ Alemdeki bütün şirk onların cinsinden görüşlerini belirttikleri şekliyle onlar şirki emrederler ve yaparlar. Kimisi hem emretmez hem de şirkten nehyetmez. Bilakis bunlar şunlar diye ikrar eder. Eğer muvahhitleri tercih ederse müşriklere dışındakileri tercih etmiş olur. Belki hepsi iki emirden dolayı sorun oluştururlar. Bunu iyi düşün çünkü bu gerçekten çok faydalıdır.

Bunun için onların önceki ve sonraki liderleri şirki emretmektedirler. Bu şekilde bundan önce İslam milletinde idiler şirkten nehye dip tevhide cevap veriyorlardı. Bilakis onlar şimdi şirke dalmışlar. Yada onu emrediyorlar ve tevhide cevap vermiyorlar. Bilakis ben onların bir çok tasniflerinde meleklerle farklı nefislere ve peygamberlerin nefislerine ibadeti gördüm ki bu da şirkin aslıdır. Eğer onlar tevhid iddiasında bulunurlarsa onların tevhidleri sözden ibarettir ibadet ve amelden değil. Resullerin getirmiş oldukları tevhid dini kesinlikle dini ihlasla Allah’a has kılmayı ona hiçbir şeyi ortak koşmamayı gerektirir. Onlar ise bunu bilmiyorlar. Sözde muvahhid olduklarını söyleseler de amelsiz sadece sözde bir tevhid dahi iddia etseler bundan habersizler. Bu kurtuluş ve mutluluk için yeterli değildir. Bilakis Allah’a bir olarak ibadet etmeleri onun dışında ilah edinmekten sakınmaları gerekir. Bu lailaheillAllah sözünün manasıdır. ___sözü bitti Şeyhin.

Allah sana rahmet etsin iyi düşün. Çünkü Şeyhin dediği gibi bunda ciddi faydalar vardır. Bunun sana açıklayacağı en büyük faydalardan biri bu dini ikrar eden ve kendini hak olduğuna şahadet eden adamın hali açığa çıkacaktır. Şirk batıldır. Derse ben şirki istemiyorum fakat bunu din edinmemişse bazen bu ona buğuzla olur yada muhabbet duymamaktan kaynaklanarak ki tıpkı münafıkların zahirlerinin aksine olduğu gibi olabilir. Bazen bu dünya hayatını veya ticareti seçmekten kaynaklanır ki İslam’a girer ama sonra İslam’dan çıkar şu ayette olduğu gibi ; “ onlar iman ettiler sonra kafir oldular.” “ her kim ikrah olmadan imanından sonra kafir olursa” ta ki şu sözüne kadar “ Bu onların dünya hayatını ahirete tercih etmelerinden kaynaklanmaktadır. Bunlar dilleri ile şahadet ederiz ki bu Allah’ın dini ve resulünün dinidir ve şahadet ederiz ki bunun muhalifi batıldır deseler de ; bu şirk onların bu basiretsiz zayıf sözlerini yalanlamaktadır.

Bundan daha önemlisi ve daha büyüğü şu ki Hureymela ehli ve arkalarındakiler dine sövmeyi izhar ediyorlar. Onlar insanların çoğunun çoklukla istidlal ettikleri hüsnü zanları ile

Muayyen Tekfir

onların üzerinde olduğu dinin hak olduğuna inanıyor, en büyük riddet ve kötülük olan şeyleri yapıyor ve söylüyorlar. Eğer derseler tevhid hak şirk batıl; fakat sapıkların mücadele ettikleri putlar hakkında konuşmuyor ve diyor ki; onlar bunun şirk olduğunu ikrar ediyorlar ve tevhidin hak olduğunu da ikrar ediyorlar, Allah'ın dinine sövmeleri bu yüzden onlara bir zarar vermiyor. Bu kıvırmıştır ve bağı olmuştur. Şirki övmüş, onu eli ve malı ile korumuş demektir. Allah yardım edendir.

Ebul abbas zekatı men edenlerin küfrü hakkında ki sözünde de dedi ki; “Sahabe demedi sen vucubiyetini ikrar ediyor musun yoksa etmiyor musun. Bu ne sahabeden ne de halifelerden varid olmadı. Bilakis Siddık Ömere dedi ki;

“ Vallahi eğer Resulullah'a verdikleri yuları benden men ederlerse onlarla savaşacağım” savaşı sadece men etmelerinden dolayı mubah kıldı yoksa vucubiyetini inkar etmelerinden dolayı değil. Rivayet edildi ki onlardan bir taife vacipliğini ikrar ediyordular ama cimrilikten vermiyorlardı. Bununla beraber halifelerin onlar hakkındaki siyerleri ve diğer siyerlerde onlarla savaştıkları mallarını ganimet aldıklarını çocuklarını köle aldıklarını anlatır. Onların ateşle savaşılması da şahadet eder buna ki hepsini riddet ehli olarak isimlendirdiler. Bu Siddık r.a. en büyük faziletlerindendi ki Allah onun kalbini onlara karşı savaşta sebat ettirdi. Başkalarının tevakkuf edip durdukları gibi durmadı. Diğerleri de sonunda onun sözüne döndüler. Müseylemenin nübüvvetini ikrar edenlerle savaş ise onların savaşında aralarında herhangi tartışma olmadı. __Şeyhin sözü bitti.

İyi düşün ki onun sözünü muayyen tekfir hakkında buna şahadet edenleri zekatı men ettiklerinde ateşle öldürülmeleri, çocuklarının ve kadınlarının esir alınması. Bu Allah'ın düşmanlarının muayyen tekfir yoktur diyip kendilerini nispet ettikleri kişidir.

Rahimehullah dedi ki ; “Bundan sonra kitap ve sünnet naslarına dayanarak sahabenin bunların kâfir olup riddet ehline dâhil olduklarına ittifak ettikleri sabit olmuştur.”

Hakka tabi olmayı kast edenden dolayı tekfir ve savaş meselesinde en büyük problemler hasıl olmuştur. Sahabenin zekat vermeyenlerle savaşması, onların riddet ehli olduğuna icma etmeleri, mallarını ganimet ve çocuklarını esir almaları ve onlardan sahih olarak ulaşan bu fiil; kendinin İslam olduğunu iddia edenlerle İslam tarihinde yapılan ilk savaş ve meydana gelen ilk vakıadır. Bu çeşit bir olayın İslam tarihindeki ilk vakıasıdır. Yani kendilerinin İslam olduklarını iddia etmelerine rağmen ki sahabe asrından vaktimize kadar gelen en açık vakıalardan biridir.

İmam Ebul vefa İbn Akil dedi ki; “ Ne zamanki avama ve cahillere teklifler zor geldi; şeriatın aydınlıklarından kendi nefislerinin kolay gelenini onlara kıldığı yola saptılar. Böylelikle kendi emirleri altında başka bir yola girmediler. İşte onlar bu koydukları ile benim yanımda kafirdirler. Mesela kabirleri tazim etmek, ölüye hitap etmek ve ihtiyaçlarını ona yöneltmek gibi. Ve onların ahmaklıklarının olduğu kitaplarda ey mevlam bana şunu bunu yap gibi şeyler söylediler. Ağacın üzerine yırtık çul çaput asmak Lat'a ve Uzza'ya tapanlara uymak gibi şeyler yaptılar.

Burada kastımız; “Onlar bu koydukları ile benim yanımda kâfirdirler.”

Burada kastetmek istediğimiz; onun eğer insan Allah'a ortak koşarsa en kötü ve en çirkin bir hal üzere olduğunu belirterek şöyle demesidir; “ Onun çeşitlerindendir ki; güneşe ve aya secde etmek. Gene başka suretlerde başka şeylere secde etmek gibi. Tıpkı kabirlerin üzerine kubbeler yapanlar gibi.”

Secde bazen yere eğilerek olabilir, bazen yere ulaşmadan sadece eğilmekle olabilir. Tıpkı şu ayetin tefsirinde olduğu gibi “Kapıdan secde ederek girin” İbn Abbas dedi ki; yani rükû halinde.

İbn kayyum ‘ İğasetul Lehfan'da kabirleri tazimi inkardan bahsederken dedi ki ;

“ Bu iş sahibi müşriklerden bazı aşırıları bazı tasniflerde bulundular. Mensaike meşahid adını verdikleri kitaplarında. Hiç kimseye bunun, İslam’dan ayrılıp putperestlerin dinine girmek olduğu noktasında kimseye gizli kalmaz.” İşte bu İbn kayyum’un zikrettiğidir. Bu kitabı telif eden adama İbnul mufid deniyor. Sen bu adam hakkında aynı olarak dediğini gördün. Nasıl olurda muayyen tekfiri inkar edebilirler. Tekfir meselesinde imamların tabilerinin sözlerinin çoğundan azını biz zikrettik.

Hanefilerin tekfir meselesindeki sözleri ise bu meselede en katılarıdır. Hatta onlar abdestsiz namaz kılanı bile muayyen tekfir ediyorlar. Nehril faigde, şerhi durerul buhar’da dedi ki; “ Avvamdan bir çoğunun salih birinin kabrine gelerek ey efendim fulan kaybolanımı getir yada hastama afiyet ver sana şu kadar altın, gümüş, mum ve yağ diyerek kestikleri kurbanlar icma ile batıldır. Birçok yönden böyledir.” Ta ki şöyle dedi; “ Eğer zannederse ölü tasarruf hakkına sahiptir. Bu işte küfürdür.” Ta ki gene şöyle dedi; “ İnsanlar bu şirke özellikle Ahmed Bedevinin mevlüdün de buna iptila oluyorlar.”⁵

Bu küfür diyerek yaptığı açıklamaya bak. Şu sözü ile ‘Düşün avamdan çoğunun düştüğü’. Bunu izale etmeye güç yetiremeyen ilim ehli buna iptila oldular.

Kurtubi müzikle zikir yapma ile ilgili makalesinde veya tasvirinde şöyle dedi; “Bu icma ile haramdır.”

Şeyh İbn teymiye’nin bu mesele hakkındaki fetvasını gördün. Bunu güzel görüp helal sayan topluluklara kafir diyor. İcma ile bunun haram olduğunu bildiğini helal sayanın da tekfir edileceğini belirtmiştir. Sen Kurtubi ve İbn teymiye’nin kelimelerini gördün. Onlar raks edip bunu müzik ile yapmayı helal sayanın küfründe bir çok icma nakletmişlerdir.

Ebu Abbas İbn teymiye dedi ki; “ İbnul hudeyri bana tahdis etti ki babasından, Şeyh hudeyri zamanının Hanefi alimlerinden dedi ki; ‘Buhari fakihleri diyorlardı ki; “İbn Sina zeki bir kafirdir.” İşte gördüğün gibi zamanın Buhara âlimleri İbn Sina gibi tasnif sahibi İslam izhar eden bir muayyen şahsın tekfirine icma etmişler.

Malikilerin bu meseledeki sözleri ise daha fazla ve süratli fetva vermeleri ve hükmetmeleri yönünden daha meşhurdur ki onlar insanların çoğunun akıl edemeyeceği kelimedden dolayı bir adamın öldürülmesine fetva verdiler. Kadı İyad Şifa kitabının sonunda böyle bir şey zikretti. Gene Allah’tan başkasına tazim yönünden yemin edenin küfrünü zikretti. Bütün bu aktardıklarımız konuştuğumuzun çok daha altındadır bununla onun arasında alaka yoktur.⁶

Şafiilerin bu meseldeki sözü ise; Ravda sahibi sözde Müslüman Nebi sav için kurban keserse bu küfürdür demiştir. Gene dedi ki; “ Her kim İbn arabi ve tairesinin küfründe şüphe ederse oda kafirdir.” Bu konuştuğumuz meselenin çok daha altında bir mesele.

Gene İbn hacer 40 hadisi şerh ederken İbn abbas’tan gelen ‘Eğer istersen Allah’tan iste’ hadisi hakkında; “ Manası şudur ki kim Allah’tan başkasına dua ederse kafirdir.” Gene bununla alakalı müstakil bir kitap telif ederek adını ‘İlamul bi kavatiul İslam’ koydu. Orada birçok küfür olan söz ve amelleri zikretti ki o sözler ve ameller kişiyi dinden çıkararak ve sahibinin muayyen tekfirini gerektiren sözlerdir. Ve bu meselede imamın sözleri iki meselede toplanıyor;

Birincisi denilir ki; avamdan birçoğunun yaptığı gibi sahabelerin kabirlerinin yanında bununla ölümlerden, dirilerden veya cinlerden bazılarını teveccüh edip onlara dua etmek, onların zararı defetmelerini istemek ve onlar için adak adamak Nuh kavminin ve onlardan sonra gelenlerin ve resullerin sonuncusunu bitirmek için geldiği Kureyş’in yaptığı büyük şirklerdendir.

⁵ Ahmed Bedevi mısırdaki müşriklerin kabrine giderek ona ibadet ettikleri bir türbenin sahibinin adıdır. Mısırlı halk onun hakkında birçok kerametler anlatırlar. Ancak insanlar ibadet eder hale gelerek onu Allah’a ortak koşulan bir put yaptılar.

⁶ Şeyhin burada kastı şu; yani bu aktardıklarımız bizim konuştuğumuz konudan, yani şirk işlemek meselesinden çok daha hafif meseleler olmasına rağmen ulemanın bu gibi meselelerde nasıl tekfir ettiklerini ortaya koymaktır. Çünkü Allah’ın kitabında çok açık bir şekilde açıkladığı şirkleri işlemek bu sayılan amellerde bulunmaktan daha ehemmiyetlidir.

Muayyen Tekfir

Allah bunu inkâr etmek için resuller göndermiş kitaplar indirmiştir. Onları tekfir etmiş onlarla savaşmayı emretmiştir. Ta ki dinin tamamı Allah'ı olsun diye. İyi bil ki bu mesele Allah'ın kendisine kolaylaştırdığına kolaydır. Bugün müşriklerin âlimleri dahi bunların şirk olduğunu ikrar ediyorlar ve bunu inkar etmiyorlar. Ancak Müseylemetül Kezzab ve ashabından olan İbn İsmail ve İbn Halit gibiler tezatlıkları ile karşı çıktılar. Onlardan çoğunun hali bunların şirk olduğunu ikrardır. Ancak onu ehlinin yani şirkin ehlini davet ulaşmamış diyerek özürlü görüyorlar.

Bazen derler ki; Nebi (s.a.v) zamanından başka kimse tekfir edilmez. Bazen geçtiği gibi İbn Kayyim'in Medarik adlı kitabındaki sözüne nispet ederek küçük şirk derler. Bazen hiçbir sebep göstermezler. Bilakis genelde onların yollarını yüceltirler. Onların insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmet olduklarını söylerler. Bazen Sözlerin bu alimlere tartışma ve hilaf anında işin onlara döndürülmesi gerekenler olduklarını söylerler. Bunların cevabı kitap, sünnet ve icma da mevcuttur.

Onların genel olarak en açık cevapları bunların şirk olduğunu bildirmektir. Aynı şekilde başka şehirlerin alimleri de bunu zikretmiştir. Bunların çoğunun şirke girdiklerini ve tevhit ehli ile savaşmakta olduklarını. Bu açığa çıkardıkları ile ikrardan başka bir şey bulunmaz.

İkinci mesele: Bazıları da bunun küfür olduğunu ikrar etmişler ancak İslam'ı cümleden inkâr etmedikçe tekfir edilmez demişlerdir. Kur-an'ı ve Nebiyi (s.a.v.) yalanlayıp Yahudi ve Hıristiyanlara tabi olmadıkça gene tekfir edilmez demişlerdir. Bu vakitlerde şirk ve inat ehli bununla mücadele etmekte. Birinci meselede(bunların şirk olup olmamasında) cidal elhamdülillah çok azdır ve onların âlimleri dahi şirk ameller olduğunu ikrar etmekte.

İyi bil ki; bu meselenin ise güzel bir tasviri vardır ki delilsiz iki özellikten dolayı bunu iptal etmeye yeter.

Birincisi; onların sözlerinin muhtevası; Allah'a şirk koşmak ve putlara ibadet olsa da onlara tekfir meselesinde tesir etmez. Çünkü insan resul'ü ve kur-an'ı yalanlarsa İslam milletinden başka bir millete geçerse ancak kafirdir dediler. Putlara ibadet etmese dahi böyledir. Tıpkı Yahudiler gibi dediler. Eğer kendini İslam'a nispet ediyorsa Allah'a ortak koşsa da tekfir edilmez çünkü o Müslümandır. LailaheillAllah diyen, namaz kıyor şöyle ve böyle yapıyor şirk koşmasının ve putlara ibadet etmesinin bir tesiri olmaz. Bilakis o bedendeki siyahlık, körlük veya topallıktır. Eğer bu şirkin sahibi Müslüman olduğunu iddia ediyorsa Müslümandır. Ama başka bir din iddiası varsa o zaman kâfir olur dediler. Bu büyük rezilliktir; bu çirkin sözü reddetmek için sadece bu söz yeterlidir.

İkincisi; resule şirkle ve putlara ibadette isyan ilimden sonra açık bir küfürdür. Taviz fitratla akılla ve zaruri olan ilim ile sabit olursa deliller tasvir edemezsin ki, sen insanların en ahmak ve en cahili olsa da Allah resulüne isyan eden adam hakkında şirki ve putlara ibadeti terk etmedi diye temkinde bulunamazsın. Eğer bu fiili ile Müslüman ve müttebi olduğu iddiasında bulunursa ancak zaruri fitrat bu sözün küfür olduğunu kabul eder. Hatta hiçbir delile ve hiçbir alimin sözüne bakmadan.

Fakat cehaletin galip geldiği, ilmin azaldığı ve bu meselede konuşan sapıkların çokluğundan hakkı seven bazı avam Müslümanların kafasında karışıklık çıkarabilir. Onu hakir görme delillere tafsilatlı bir şekilde bakması mümkün olmayabilir. Umulur ki Allah seni emin kılar imanında ve sebat ettirir. Umulur ki seni emri ile doğru yola ulaştıran imamlardan kılar.

Bu sorunları izale edipte müminin yakinini artıran Nebi (s.a.v.) den ve ashabından ve kendilerini İslam'a nispet eden alimlerden gelen bir haber var ki onların zikrettiği gibi Bera ve beraberinde bir bayrak ile babasının karısı ile evlenen adamı öldürüp malını alması için göndermesidir.

Beni Mustalik gazvesi zekatı men etiklerindeydi ki buda önemli misallerdendir.

Ebu Bekir ve ashabının zekatı men edenlerle savaşış mallarını almaları ve çocuklarını esir olarak onları mürted olarak isimlendirmesi de bu misallerdendir.

Gene Ömer (r.a) döneminde sahabelerin Kudame İbn Muaz'ın ve ashabının eğer tövbe etmezlerse tekfirlerine icma etmesi gibi Allah'ın şu sözünü tevil ederek; "İman edip Salih amel işleyenlerin gene iman edip sakındıklarında yediklerinde ve içtiklerinde bir bahis yoktur." Bazı havasa içkinin helal olduğunu zannettiler.

Gene sahabelerin Osman (r.a) zamanında Müseylemenin nübüvvetini konuşan ancak ona tabi olamayan mescit ehlinin tekfirine icma etmeleri gibi. Ancak sahabe onların tövbelerini kabulünde ihtilaf ettiler. Gene Ali (r.a.) aşırı gidenleri ateşle yakması da misallerdendir.

Gene sahabeden arta kalan tabinin icmasıdır ki onlar Muhtar İbn Ubeyd ve tabileri hakkında küfürlerine hükmettiler. O ki ehlibeytin ve Hüseyin (r.a.) kanının yerde kalmamasını talep ettiğini iddia ediyordu. Gene tabiinin ve sonra gelenlerin Cad Bin Dirhem gibi ilim ve din sahibi meşhurların öldürülmesine icma etmeleri bu kabildendir. Bunun gibi sayılamayacak kadar vs. vakıalar var.

İlklerden ve sonlardan kimse Ebu Bekir ve diğerleri hakkında nasıl lailaheillAllah diyen namaz kılıp zekât veren Beni Hanife ile savaştı dememiştir.

Gene İbnul Cevzi zamanında Ubeyd El Kaddah Magrip Şam ve Mısır gibi şehirlere sahip olup İslam izhar edip, cumayı ve cemaati eda ederek kadılara ve müftülere sahip olarak İslam'a muhalif sözler ve fiiller izhar ettiklerinde ilim ve din ehlinen kimse onlarla savaşmak noktasında duraksamamıştır. Mısır onlardan alındığında İbnul Cevzi "Mısır'a yardım " adında kitap tasnif etmiştir.

Ne ilklerden ne de sonlardan herhangi biri İslam iddiasında bulundu diye ya da LailaheillAllah dedi diye ve bazı İslam'ın rükünlerini izhar etti diye duraksayan biri duyulmamıştır. Ancak zamanımızdaki bu oynayanların dışında şirk olduğunu ikrar ederek duraksayan duymadık. Bunlar dediler ki; ancak bu şirki yaparken güzel görür ya da ehli ile dursa yada tevhidi kötülense yada ehli ile savaşırsa yada bunun için onlara buğuz ederse o LailaheillAllah deyip İslam'ın beş rükününü yerine getirdiğinden dolayı tekfir edilmez. Burada Nebi (s.a.v) bunu İslam olarak isimlendirmesini delil getirdiler.

Bu sapık, cahil ve zalimlerden başkası kesinlikle böyle dememiştir. İlim ehlinen bir harf ya da onlardan birini bulurlarsa hatırlayacağın gibi bu ahmak çirkin sözlerine delil edinirler.

Fakat iş yemeninin kasidesinde dediği gibidir;

Alimlere kaldırılmayan sözlerin bizim katımızda sözden başka değeri yoktur.

Son olarak sözümüzü Buhari'nin sahihinde zikrettiği 'Zamanın değişip insanların putlara ibadet edeceği' babı ile noktalayacağız. Sonra senedi zikredip 'Devs kabilesinin kadınlarının kalçaları zül hulasada çalkalanmadıkça kıyamet kopmaz' hadisini zikretti. Zül hulassa Devs kabilesinin ibadet ettiği puttu. Bu yüzden Nebi (sav) Huceyr bin Abdullah'a 'Zül hulasaya gitmeyecek misin?' dedi. Beraberindekilerle bineklere binerek oraya gittiler. Orayı yakıp yok ettiler. Sonra Nebi sav geldi ve döndüler. Tercümede hadis Buharinin şartı üzere zikredilmemiş. Daha sonra kendi şartı üzere gelen buna delalet eden diğer hadisleri zikretti. Sonra tercümesinde 'Zamanın değişip putlara ibadet edilmesi' adını verdi. Bu hadisi ondan başka imamlarda naklettiler Allah en iyisini bilendir.

Şimdi ise Allah'ın kitabından, Resulünden ve ilim ehlinin sözlerinden genel olarak kalbin ve dilin cihadından, Allah'ın düşmanlarına düşmanlık ve velilerine dostluk beslemeğe dair zikirlerde bulunacağız. Ki İslam ancak ve ancak bununla sahîh olur ve İslam'a bununla insan girebilir;

ALLAH'IN DÜŞMANLARINDAN OLAN MÜRTED, MÜNAFİK VE KÂFİRLERE DÜŞMANLIK YAPMANIN VACİPLİĞİ

Muayyen Tekfir

“ Allah kitapta size şunu da farz kıldı ki; Allah’ın ayetleri ile dalga geçildiğini veya küfredildiğini işittiğiniz zaman onlar başka boş bir söze doluncaya kadar onlarla oturmayın. Yoksa sizde onlar gibi olursunuz.”

“Sizden kim onları dost edinirse oda onlardandır.”

“ Ey iman edenler! Benim ve sizin düşmanlarınızı dost edinmeyin.”

“Biz sizi tekfir ediyoruz. Bizim ile sizin aranızda bir olarak Allah’a iman edinceye kadar ebedi bir buğz ve düşmanlık başlamıştır.”

“Allah’a ve ahiret gününe iman eden bir kavmin Allah’ın ve resulünün sınırlarını çiğneyenlere babaları kardeşleri ve aşiretleri dahi olsa, onlara sevgi beslediklerini göremezsin.”

İmam Hafız İbn Vaddah dedi ki; birden fazlası bana haber verdi ki; Esed bin Musa Esed İbnul Ferrata şöyle yazdı;

İyi bil ki ey kardeşim! Bu kitabeyi yazmamın sebebi beldenden insaf sahibi senin davetine itaat eden salihlerin hakkında verdikleri haberlerdir. Sünneti izhar etmen ne güzel bir ameldir. Bidat ehlinin ayıplarını ortaya çıkarman ve onların ayıplarını zikretmen, onları kötölemen ile Allah sana yardım etmiş, seninle sünneti izhar etmiş ve seni onlara karşı güçlendirmiştir. Senin onların ayıplarını izhar etmen ile Allah senin elinle onları zelil etmiş ve bidatlerini gizli bir hale getirmiştir ve yok etmiştir. Bu sevabın ile müjdelen ey kardeşim. Cihaddan, hacdan, oruçtan ve namazdan daha faziletli amel edindin. Bu ameller Allah’ın kitabının ikame etmenin ve resulünün sünnetini ihya etmenin neresinde olur. Resulullah sav şöyle dedi; “Kim benim sünnetimden bir şeyi ihya ederse ben onunla cennette böyle olacağım.”-iki parmağını gösterdi- yine şöyle dedi; “Hangi davetçi benim yoluma çağırırsa kıyamete kadar ona uyanların misli kadar ecri vardır.” Öyleyse hangi amel bu ecre ulaşabilir. Yine Allah için her bidatın yanında onu kınayan ve alametleri hakkında konuşan Allah’ın velilerinden bir veli İslam’ın bir tuzağı olarak bulunur.

Ey kardeşim bu ganimet ile ganimetlen ve onun ehlinde ol. Çünkü Nebi sav Muazı Yemen’e gönderirken şöyle dedi ve vasiyet etti; “Şüphesiz Allah’ın senin elin ile birine hidayet etmesi şundan ve bundan senin için daha hayırlıdır.” Bundan söylenen en yüce söz budur. Sen bununla ganimetlen ve sünnete çağır ki arkanda binler olacak ve bu sünneti ihya eden bir cemaat olacak. Senden sonra imamlar olacaklar ve kıyamete kadar senin için ecir olacak. Bir eserde geldiği gibi, sen amel et niyet et ve ecrini bekle. Allah sapık bidatçı fetvacıyı bile senin elinle çevirecektir. Sen Nebinin halefi olacaksın böylece. Buna benzer daha güzel bir amelle Allah ile karşılaşamazdın. Aynı şekilde seni bidat ehlinin arkadaşı kardeşi ve onunla oturan olmaktan sakındırırım. Bir eserde şöyle geldi; kim bidat sahibi ile oturursa ondan koruma kalkar ve nefesine bırakılır. Kim bidatçıya giderse İslam’ı yok etmeye gider. Gene başka bir eserde şöyle geldi; Allah’tan başkasına ibadet edilenler içinde Allah’ın en buğuz ettiği heva sahibidir.

Bidat sahiplerine Nebi sav’dan lanet gelmiştir. Allah onların ne farzlarını, ne nafilelerini ve nede adaletlerini kabul etmiyor. Onların oruçları, namazları ve ictihadları arttıkça Allah’ın onlara olan uzaklığı artar. Onların meclislerini kaldır. Onları zelil et. Allah’ın uzaklaştırdığı gibi sende onları uzaklaştır. Resulullah’ın ve hidayet imamlarının onları zelil ettiği gibi onları zelil et.—Şeyhin sözü burada bitti.

Bu ve buna benzer seleften gelen sözlerin hepsi sahibini dinden çıkarmayan bidat sahipleri hakkında söylenmiştir. Ancak onlar şiddetle uyarılmış ve sakındırılmışlardır. Bunun iki sebebi var;

Birincisi; dinde bidat hakkındaki sertliktendir ki bu büyük günahlardandır. Onlara karşı en katı muamele ile davranılır. Tıpkı insanların kalplerinde bir Rafizi ibadete düşkün âlimde olsa Sünni bir büyük günah sahibinden daha fazla buğz edilmiş bir halde olması gibidir.

İkincisi; bidatin sahibini açık riddete doğru götürmesindedir ki birçok bidat sahibi bu hale düşmüştür. Nebi sav'ın yaptığı şiddetli sakındırma gibi tıpkı salih bir adamın kabrinin yanında ibadet noktasında Müslüman ilerisinde şirke düşüp mürtet olması konusunda şiddetle sakındırdı ise onlarda şiddetle sakındırdılar. Kim bunu anlar ise bizim konuştuğumuz riddet ve ehli ile mücadele meselesi ile bidat meselesinin farkını anlamıştır. Aynı şekilde büyük nifak ve ehli ile yapılması gereken mücadelede de olduğu gibi. Muhkem ayetler bu meselelerde inmiştir. “ Ey iman edenler kim içinizden dininden dönerse Allah onların yerine Allah'ın onları sevdiği onların da Allah'ı sevdiği topluluk getirir.” “ Ey Nebi! Münafıklara ve kafirlere karşı sert ol ve onlarla cihad et. Onların varacağı yer cehennemdir. O ne kötü varış yeridir. O sözü söylemediklerine yemin ediyorlar. Fakat küfür sözünü söylediler ve imanlarından sonra kafir oldular.”

İbn Vaddah ‘ El Bida vel Havadis’ adlı kitabında bu ümmet arasında küfür ve sapıklık fitnesi düşeceğine dair hadisi zikrettikten sonra şöyle dedi; “ Küfür fitnesi riddettir ve malı ganimet almak helal olur. Delalalet fitnesinde ise malı ganimet almak helal olmaz. Bizim içinde olduğumuz fitne delalet fitnesidir ki malı ganimet almak helal olmaz. Ve gene dedi ki; Bize Esed onada bir adam İbnul Mubarek'ten haber verdi ki; İbn Mesud şöyle dedi; şüphesiz her bidatin yanında onu zem eden ve alametlerini konuşan Allah'ın velilerinden bir veli olarak İslam'ın ona tuzağı vardır. Bu yerlerde hazır bulunarak ganimetlenin ve Allah'a tevekkül edin. İbnul Mubarek dedi ki; Allah kefil olarak yeter. Sonra isnadını zikrederek selefin bazılarından şunu nakletti; birinin bir ay itikaf yapmasındansa birinin kötü fikrini izhar etmesi daha sevimlidir.

Bana Esed, oda Ebi İshak el Hizaiden, oda Evzai'den haber verdi ki; Bazı ilim ehli şöyle derlerdi; Allah bidat sahibinden orucu, namazı, cihadı, sadakayı, haccı ve adaleti kabul etmez. Sizin en akıllınız onlara karşı şiddetli olan, onların bidatlerinden insanları sakındıran ve kalplerinin onlardan dolayı ürperdiği kişilerdir. Dedi ki; eğer bidatlerini insanların dışında gizleselerdi kimse onları gizlemezdi ve avretlerini ortaya çıkarmazlardı. Fakat Allah sözü dinlenmeye daha layıktır. Eğer açığa çıkarılırsa ve ilim neşredilirse hayat bulur orası ve o sapmış beldeye Resulullah sav'ın duası ile rahmet ve koruma ulaşır. Sonra isnadını rivayet ederek dedi ki; otururlarken Ebu Musa El Eşariye ve Huzeyfeye geldi ve dedi ki; Bir adam gördün mü ki Allah için kızmış ve kılıcını vurmuş ta ki öldürülmüş. Bu adam cennette mi ateşte mi? Ebu Musa dedi ki; cennettedir. Huzeyfe dedi ki; adama anlat ve ne dediğini anlamasını sağla. Bunu üç kere tekrar etti ve dedi ki; ona anlatacağım. Onu çağırdı ve dedi ki; eğer arkadaşın kılıcını vurur ve kırarsa. Hakka isabet etti ise ve bu hak üzere öldürüldü ise cennettedir. Eğer hak üzere değilse ve Allah onu hakka isabet ettirmedi ise ateştedir. Sonra dedi ki; nefsimi elinde tutan Allah'a yemin ederim ki; senin sorduğun şekilde çok kişi ateşe girecektir. Sonra isnadını zikretti ve Hasan'dan şu sözü nakletti; Bidat sahibi ile oturma çünkü kalp hastalanır. Sonra senedini zikrederek Süfyan es Sevri'den şunu nakletti; Bidat sahibi ile oturan şu 3 şeyden birinden kurtulamaz. Başkası için fitne olmaktan, kalbine bir şey düşerek ayağının kaymasından ve bununla ateşe girmesinden ve şöyle demekten ki ‘ Vallahi ben onun konuştuğu bidatı konuşmuyorum ve ben nefsimden bu konuda eminim’ Her kim ki göz açıp kapayıncaya kadar ona meylederse nasıl Allah onu dininden emin kılar. Sonra isnadını zikrederek seleften bazılarından şunu nakletti; Kim zikir için bidat sahibine gelirse İslam'ın yıkılmasına yardım etmiştir.

Esed dedi ki; Bana birçokları Ebu Said'den haber verdi ve dedi ki; Kim bidat sahibi ile oturursa Allah'ın koruması ondan kalkar ve nefesine bırakılır. Esed İbn Musa'dan haber verdi ve dedi ki; Bize Hammad bin zeyd Eyyub'dan haber verdi ve dedi ki; Ebu Kulabe dedi ki; Heva ehli ile oturmayın. Onlarla tartışmayın da. Çünkü ben onların delaletlerine dalmayacağınızdan emin değilim. Ya da bildiğiniz şeyde size batılı hak göstermelerinden emin olamıyorum. Ve dedi ki; Eyyub akıl sahibi fakihlerdendi.

Muayyen Tekfir

Esed İbn Musa haber verdi ve dedi ki; bize Zeyd Muhammed bin Talha'dan haber verdi ve dedi ki; İbrahim şöyle dedi; Bidat ashabi ile oturmayın ve onlarla konuşmayın. Ben kalplerinizi çevirmelerinden korkarım. Esed isnad ile haber verdi ve dedi ki; Ebu Hureyre şöyle dedi; Nebi sav şöyle buyurdu; "Kişi dostunun dini üzeredir. Kimin dost edindiğine iyi baksın. "

Bize Esed Mümelden oda İsmail'den oda Hammad bin Zeyd'den oda Eyyub'ten haber verdi ki; bir gün adamın biri Muhammed İbn Sirinin yanına girdi. Dedi ki ey Ebu Bekir sana Allah'ın kitabından bir ayet okuyayım ve üzerine bir şey arttırmayayım da sonra çıkıcam deyince İbn Sirin parmakları ile kulaklarını tıkadı. Eğer Müslüman isen ben çıkmadan evimden çık dedi. Dedi ki; Ey Ebu Bekir ben bir ayet okuyayım ve hiçbir şey arttırmayayım da sonra çıkayım. Elbisesi ile şiddetli bir şekilde kalktı ve kıyama geçti. Biz adama yöneldik ve çıkman gerekiyor yoksa o çıkacak. Senin bir adamı evinden çıkarman helal midir? Dedik. Adam çıktı. Dedik ki; Ey Ebu Bekir neden adamın okumasına sonrada çıkmasına izin vermedin. Dedi ki; vallahi ben kalbimin onun diyeceğine isabet etmesinden korktum yoksa ayetin okunmasından değil. Fakat ben kalbime çıkarmaya güç yetiremeyeceğim bir şeyin girmesinden korktum.

Esed haber verdi ki; Sevde'den Damre haber verdi ve dedi ki; ben Abdullah İbn Kasım'dan şunu işittim; Hiçbir heva sahibi kul yok ki onu terk etmeli yoksa ona daha şerlisi ulaşacaktır. Dedi ki; bu hadisi bazı arkadaşlarımıza zikrettim dediler ki Nebi sav'ın şu hadisi bunu tasdik ediyor; " Okun yaydan çıkması gibi İslam'dan çıkarlar. Sonra ok üstüne dönene kadar dönmezler."

Esed haber verdi ve dedi ki; Musa bin İsmail Hammad bin Zeyd'den oda Eyyub'den haber verdi ve dedi ki; Bir adam bir görüşte idi döndü. Ben sevinçli bir şekilde Muhammed'e geldim ve dedim ki; falan daha önceki görüşünü değiştirdi duydun mu? Dedi ki; Değişene bakın. Onların son sözleri öncekinden daha kötüdür. İslam'dan çıkıyorlar ve geri dönmüyorlar.

Sonra isnadı ile Huzeife'den şunu naklediyor; o beyaz bir çakıl aldı ve avucuna koydu. Sonra dedi ki; işte bu din. Bu çakılın parlaklığı gibi parlak. Sonra bir avuç toprak aldı. Çakıl arkasında kalacak şekilde ona toprak attı. Sonra da dedi ki; Nefsimi elinde tutana yemin ederim ki, öyle kavimler gelecek ki bu dini böyle gömecekler tıpkı bu çakıl gibi.

Muhammed İbn Said isnadı ile Ebu Derda'dan haber verdi ve dedi ki; Eğer Nebi sav aranıza gelse kendi ve ashabının zamanından doğru olarak sadece namazı bulurdu.

Süleyman bin Muhammed isnadı ile Ali'den haber verdi ve dedi ki; İlim talep edin ve onu bilin. Onunla amel edin ve ehlinden olun. Bazılarınızın üzerine öyle bir zaman gelecek ki hakkın onda dokuzu red edilecek.

Yahya bin Yahya isnadı ile Ebi Sehl İbn Malik'ten oda babasından şöyle rivayet etti; Benim insanlar da yetiştiğim ve gördüğüm tek şey ezan kalmış. İbrahim bin Muhammed isnadı ile haber verdi ve Enes'in şöyle dediğini rivayet etti; Ben Resulullah sav zamanından zamanınızda lailaheillallah sözünden başka bir şey bilmiyorum.

Muhammed İbn Said haber verdi Esed isnadı ile Hasan'dan şunu rivayet etti; Eğer bir adam ilk selefeye ulaşıyorsa da sonra da bu zamanda gönderilseydi İslam'dan hiçbir şey bilmezdi. Dedi ki; ellerini koydu ve dedi ki; Ancak şu namazı bilirdi. Sonra dedi ki; vallahi kim bu kötülüklerde yaşarsa yada salih selefeye ulaşmazda bu bidatına çağıran mübtedileri görürse ve aynı şekilde dünyaya çağıran arkadaşlarını görürde; Allah onun kalbini korurda salih selefeyi zikreder, onların yoluna uyar ve onların eserlerini anlatırsa Allah katında büyük ecre ulaşır. Siz böyle olun inşallah.

Abdullah bin Muhammed isnadı ile Meymun bin Mihran'dan haber verdi ve dedi ki; Eğer seleften biri sizin yanınıza gelseydi şu kıblenizden başka bir şey bilmezdi. Muhammed İbn Kudame el Haşimi isnadı ile Ümmü Derda'dan haber verdi ve dedi ki; Ali Ebu Derda'nın yanına kızgın girdi. Dedim ki ona niye kızgınsın? Dedi ki; Vallahi onlar Nebi sav zamanından cemaat

namazdan başka bir şey bilmiyorlar. Başka bir lafızda; Bir adam İslam'ı ve ehemmiyetini öğrenirse sonra da onu kaybederlerse hiçbir şey bilemezler.

Abdullah İbn Amru 'dan isnadı ile haber verdi ve dedi ki; eğer bu ümmetin ilklerinden iki adam mushafsız bir şekilde bu bazı vadilere gelseler, insanlar hiçbir şey bilmeseler de onlara gelirlerdi.

Malik dedi ki; Bana ulaştı ki Ebu Hureyre şu ayeti okurdu; "Yardım geldiği zaman sen insanların topluluklar halinde Allah'ın dinine girdiğini göreceksin." Sonra da şöyle dedi; Nefsimi elinde tutan Allah'a yemin ederim ki insanlar bu dini topluluk olarak girdikleri gibi topluluk olarak da çıkıyorlar.

Dur ve bunu iyi düşün. Eğer tabiin döneminde ve sahabelerinde son dönemlerinde iş böyle ise; nasıl Müslüman çokluğa bakar ve batıla bunu delil edinir.

Sonra İbn Vaddah isnadı ile Ebu Umeyye'den şöyle rivayet etti; Ebu Salebe'nin yanına geldim dedim ki; Ey Ebu Salebe bu ayeti nasıl yapacağız? dedim. Dedi ki; Hangi ayet? Dedim ki; "Eğer iman ederseniz sapkınlar sizi saptıramazlar." Dedi ki; Vallahi ben haberci olarak onu sordum. Resulullah sav'e sordum dedi ki; "İyiliği emredin kötülükten men edin. Öyle ki sen göreceksin ki; heva tabi olunan, dünya seçilen ve her kesin kendi görüşü olacak. Sen kendinle uğraş avamın işlerini bırak. Çünkü sizin arınızdaki sabır günleri gelecek. O gün bir amel işleyen 50 kişinin ecri gibi ecir kazanacak." Denildi ki; onlardan elli kişinin ecrinde mi? Dedi ki; "Sizden elli kişinin ecrini."

Sonra isnadı ile Abdullah bin Ömer'den Nebi sav'ın şu hadisini rivayet etti; "Gariplere müjdeler olsun. (3 kere tekrar etti) dediler ki; Garipler kimler? Dedi ki; "Çok kötü insanların içindeki az salih insanlardır. Onlara bugz edenler sevenlerden çoktur."

Muhammed bin Said isnadı ile Maarifi'den şöyle rivayet etti; Resulullah sav dedi ki; "Gariplere müjdeler olsun. Onlar ki inkâr edildiği zaman Allah'ın kitabına yapışanlar ve söndüğü zaman sünnetimi bilenlerdir." Muhammed bin Yahya haber verdi, Esed isnadı ile haber verdi ki, Salim İbn Abdullah babasından haber verdi ve dedi ki; Nebi sav şöyle dedi; "İslam garip başladı. Garip olana kadar da kıyamet kopmayacaktır. O gariplere müjdeler olsun insanlar ifsat olduğunda, yine insanlar ifsat olduğunda o gariplere müjdeler olsun." Abdurrahman şöyle işitti; "İslam garip başladı, başladığı gibi garipliğe dönecektir. Ne mutlu o gariplere." Denildi ki; kimdir garipler ey Allah'ın resulü? Dedi ki; "İnsanlar ifsat olduğunda onları ıslah edenlerdir." Bu da hafiz İbn Vaddah'ın bidatler kitabının naklettiğimiz sözün sonudur.

Garipler hakkındaki hadisleri iyi düşün. Bir kısmı sahihdir ve bir kısmıda şöhret bulmuştur. Aynı şekilde alimlerin bunun uzun zaman sonra vaki olacağına dair icmalarını düşün. Hatta İbn kayyum şöyle dedi kendi zamanı için;

İslam zamanımızda ilk zuhur ettiğinden beri en garip halini yaşıyor.

Bu sözü çok ama çok iyi güzelce düşün ki insanların çoğu hevalarına uyarak çokluklara ve kalabalıkların karartılarına kanarak haktan saptılar. Bundan kurtulanlar ne de azdır.

Biz de Buhari'nin sahihinde rivayet ile noktıyoruz. Abdullah İbn Mesud'dan gelen rivayette dedi ki Nebi sav; "Allah benden önce hiçbir Nebi göndermesin ki onun ümmetinden havarileri ve ashabi olmuştur. Onun sünnetini alırlar ve ona itikat ederler." Başka rivayette; "Onun hidayetini uyarlar, sünnetine uyarlardı. Onlardan sonra arkalarından öyleleri geldi ki; yapmadıklarını söylediler, emredilmediklerini yaptılar. Kim onlarla eli ile cihad ederse mümindir. Kim onlarla dili ile cihad ederse mümindir. Kim onlarla kalbi ile cihad ederse mümindir. Bunun ardında hardal tanesi kadar iman yoktur."

Ben Şeyh Takıyyuddin'in bir risalesini gördüm ki o risaleyi ona hapis de iken düşmanlarına karşı yumuşak davranmasını ve hapisten çıkmasının kolaylaşması için rıfkı tavsiye eden mektublarına yazdığı cevapta şöyle diyor;

Muayyen Tekfir

Hamd Allah'a aittir. Ondan yardım diler ve ona istiğfar ederiz. Kötü amellerimizden ve nefislerimizin şerrinden Allah'a sığınırız. O kime hidayet ederse onu saptıracak yoktur. Kimi de saptırırsa ona hidayet edecek yoktur. Şahadet ederiz ki Allah'tan başka ilah yoktur ve ortağı da yoktur. Şahadet ederiz ki Muhammed sav onun kulu ve elçisidir. Onu hidayet ve hak din ile gönderdi ki bütün dinlere üstün gelsin diye. Şahit olarak Allah yeter. Çokça selam ona, ashabına ve ailesine olsun. Bundan sonra;

Allah'ın kalplerine imanı yazdığı ve katından ruh ile desteklediği iki güzel Şeyhin ve kardeşlerin yazdıkları mektup kağıdı elime ulaştı. Onları sıdka dahil etsin. Sıdktan çıkararlardan temizlesin. Kendi katında yardım edeceği bir sultan versin. Beyan ile ilim ve hüccet sultanı versin. Burhan, sultan, kudret, yardım versin. Onları evliyalarından kılsın ve galip taraftarları arasına katsın. Sabrı ve yakini birleştiren imamlardan kılsın. Allah vadini gizlide ve açıkta yerine getirir. Rahmanın kulları için şeytanın taraftarlarından intikam alır. Ancak hikmeti ve geçen sünneti gereği imtihan ve belalar sebebi ile; Allah iman sıdk ehlini bunlarla imtihan ile ayırır. Nifak ve iftira ehlini ayırır. Onun kitabı delalet ediyor ki iman iddiasında olan imtihan edilir. Ceza azgınlık ve isyan sahiplerinindir.

“Elif lam mim. İnsanlar iman ettik demekle imtihan edilmeden bırakılacaklarını mı sandılar. Biz onlardan öncekileri de imtihan ettik. Ta ki Allah sadıkları ve yalancıları bilsin diye. Kötülükleri yapanlar bizi geçeceklerini mi sandılar. Ne kötü hükmediyorlar.”

Allah iman iddiasında olan kişinin doğru ve yalancı bilinmeden fitneye uğratılmadan bırakılmasını burada inkar ediyor.

Allah kitabında sadık bir imanın Allah yolunda cihad ile olacağını haber veriyor;

“Arabîler dediler ki iman ettik. Deki iman etmediniz. Fakat İslam olduk deyin. İman daha kalplerinize girmedi. ... Müminler o kimseler ki; Allah'a ve resulüne iman edip sonra geri dönmeyen ve Allah yolunda malları ve nefisleri ile savaştan o kimselerdir. İşte onlar sadıklardır.”

Yine Allah ucunda kıyısından iman edenlerin fitne anında geri döneceklerini haber verdi. Onların yanında iman ancak dünyanın hayrı geldiğinde sebat buluyor.

“İnsanlardan bazıları Allah'a kıyısından ibadet ederler. Hayır, dokunursa mutman olur. eğer fitne isabet ederse gerisin geri döner. Dünya ve ahiret hüsrân olur. İşte bu apaçık hüsrândır.”

“Allah sizden cihad edenleri ve sabredenleri belli etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız.”

“Mücahidleri ve sabredenleri bilmek için sizi imtihan edeceğiz.”

Yine haber verdi ki; mürtedlerin yerine Allah'ı seven ve sevilen mücahitleri getirir.

“Ey iman edenler, eğer dininizden dönerseniz Allah yerinize Allah'ın onları sevdiği onlarında Allah'ı sevdiği bir topluluk getirir. Onlarda sizin gibi olmazlar. Allah yolunda cihad eder ve kınayacının kınamasından da korkmazlar.”

İşte bunlar kendilerine verilen nimete şükredenler ve başlarına gelenlere sabredenlerdir. Yine dedi ki;

“Muhammed yalnızca bir resuldür. Ondan öncede resuller geldi. O ölünce topuklarınızın üstüne gerisin geri mi döneceksiniz.”

Eğer Allah bir insanı sabır ve şükür ile beraber olarak nimetlendirse hayrın tamamını ile nimetlenmiş olur. Nebi sav'ın dediği gibi “Allah mümin için ne takdir ederse onun için hayır olur. hayır ulaşırsa şükreder ecir kazanır. Zarar isabet ederse de sabreder gene ecir kazanır.” Allah kitabının birçok yerinde çok sabreden ve şükreden kulları övmektedir. Allah kimi sabır ve şükür ile nimetlendirmede ise onun hali şeridir. Mutluluklardan ve zararlardan her biri kendi hakkında malın kötülenmesidir. Hele ki bu birde yüce işlerde olursa nasıldır. Yani enbiyaların ve sıddıkların

yolu ise, dinin aslının ispatı var ise, imanın ve kuranın sapık iftiracı nifak ehlinin tuzağından korunması var ise nasıl olur. Allah'a çokça hamd olsun. Rabbimizin sevdiği ve razı olduğu şekilde mübarekli hamd ona olsun. Vechinin keremine istediği gibi hamd ona olsun.

Allah sizi ve diğer müminleri sabit söz ile dünya ve ahiret hayatında sabit kılsın. Zahir ve batın nimetini tamamlasın. Dinine, kitabına resullerine ve mümin kullarına kendileri ile savaşmayı emrettiği ve onlara karşı katı olmamızı istediği nifak ehli kâfirlere karşı yardım etsin.— Zikredilen uzun risaleden Şeyh Ebul Abbasın sözleri burada bitti.

Aynı şekilde Ebul Abbas'a haşhaş'ın yenmesinin caiz olduğu söyleyenlerin hükmü sorulduğunda dedi ki; Bu haşhaşın yenmesi haramdır. Bu haram kılınan en büyük pisliklerden bir pisliktir. Azı ve çoğu birdir. Fakat çok kullanımı adamı sarhoş eder. Müslümanların ittifakı ile bu haramdır. Bunu helal sayan kafirdir. Tövbeye çağrılır ve tövbe etmezse kafir olarak öldürülür. Onun cenazesi yıkanmaz cenaze namazı kılınmaz ve Müslümanların mezarlığına defnedilmez.

Mürtedin hükmü Yahudi ve hıristyanların hükmünden daha şerlidir. Bunu helal sayanlardan bazılarının bu bazı kişilere zikri ve fikri götürmez ise helaldir demeleri veya genele helaldir demeleri arasında fark yoktur. İnsana yolda faydası olur veya sakini hareketlendirir gibi sözlerinde önemi yoktur.

Seleften bazıları içkinin bir kısma helal olduğunu sanmaları gibi. Allah'ın şu sözünü tevill ettiler. "O müminlerin yediklerinde ve içtiklerine iman edip sakındıkları ve salih amel işledikleri müddetçe bir sıkıntı yoktur." Sahabenin âlimleri, Ömer ve Ali haramlığını ikrar ederlerse sopa vurulmasına ve eğer ısrar ederlerse helalliğinde öldürülmelerine ittifak ettiler.—Şeyhin sözü burada sona erdi.

Bu sözü iyi düşün ve kendisini ona nispet etmelerine rağmen muayyen tekfirden uzak duranların, peygamberlerin dinine olan küfürleri açığa çıksa da şirk ehlinden olsa da, onların nasıl da böyle insanları hak ehli gördüklerini, onlarla birlikte olmayı emrettiklerini, tevhide açıkça sövmeyeni inkâr etmediklerini ve bu müşriklerin kendilerini İslam'a nispet ettiklerinden dolayı onlarla olmalarını iyice bir düşün.

Bak nasıl da muayyen tekfire giriyor. Vele ki haşhaşı helal gören ibadete düşkün de olsa, onun fikrine göre özel olarak helal olduğunu zan etseler de nasıl bu görüşe gittiğine bak. Kudamenin ve ashabının tekfirine icma eden sahabenin icmasını istidlal etmesine iyice bak ve bunun muayyen bir mesele olduğunu gör. Sahabenin sözü de muayyen bir tekfirdeydi. Bizim örnek getirdiğimiz haşhaşın helal sayılması meselesi ise içkinin helal sayılmasının altında 1000 parçanın sadece küçük bir parçasıdır. Allah her şeyin en iyisini bilendir.

Hamd âlemlerin rabbi Allah'a mahsustur.

Çokça selam Muhammed sav'ın üzerine, ashabına ve onun ailesinin üzerine olsun.